

TŘEBOVICKÝ KAPR

Vydání s mimořádnou přílohou „BEZSTAROSTNÉ MLÁDÍ“

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ NAROZENÝCH V ROCE 2018 PROBĚHLO 16. 2. 2019 V TŘEBOVICKÉM ALTÁNU

Prostorem třebovického Altánu se po roce opět rozléhal dětský smích! A důvodem byl slavnostní akt Vítání nových občánků do života. V roce 2018 se v Třebovicích narodilo „rekordních“ 18 dětí. To se nám již minimálně 10 let nepoštěstilo. Vždyť posuďte sami, v roce 2013 to bylo jen 7 narozených dětí. Také „rozložení sil“ bylo tentokrát ideální: 9 děvčat a 9 chlapců.

Milé setkání zahájily klavírním vystoupením žačky Základní umělecké školy Heleny Salichové, Markéta Fialová a Sára Lešová, pod vedením paní učitelky Jitky Krátké. Přítomní ro-

diče, děti a příbuzní si vyslechli proslov starosty městského obvodu Třebovice Františka Šichnárka. Dále došlo na předání pamětních listů a dárečků. Celá slavnostní akce byla zakončena společnou fotografií rodičů s dětmi a přípitkem na zdraví narozených dětí.

Průběh setkání dokumentoval fotograf Jaroslav Spišák, který zhotovil rodičům malá fotoalba jako památku na tento den.

K narození třebovických dětí roku 2018 ještě jednou blahopřejeme!

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, jaro se v letošním roce přihlásilo již v druhé polovině února, kdy došlo k rychlému tání poměrně značné sněhové nadílky. Lednové střídání teplot a srážek zapříčinilo větší spotřebu soli na udržení sjízdnosti našich místních komunikací. Jsem rád, že k zajištění sjízdnosti nemuselo být použito inertního posypu, což by mělo za následek zvýšení prašnosti v těchto jarních měsících. Pro naši skupinu údržby nastává období úklidu třebovického katastrálního území od drobných

černých skládek, které se objevily po zimním období. Postupně budeme realizovat připravené opravy jak komunikací, tak některých poničených chodníků. V jarních měsících také dojde k dokončení opravy fasády budovy radnice včetně přilehlého domu č. p. 5145, a to ve stejném barevném provedení (kombinace šedé a bílé).

V době, kdy budete číst toto vydání, by již měla být ukončena výměna vodovodních uzávěrů na ulici Třebovická, od ul. Gudrichova po ul. Martinovskou, která nám působila nemalé problémy v průjezdnosti v tomto úseku. Děkuji za pochopení tohoto omezení dopravy.

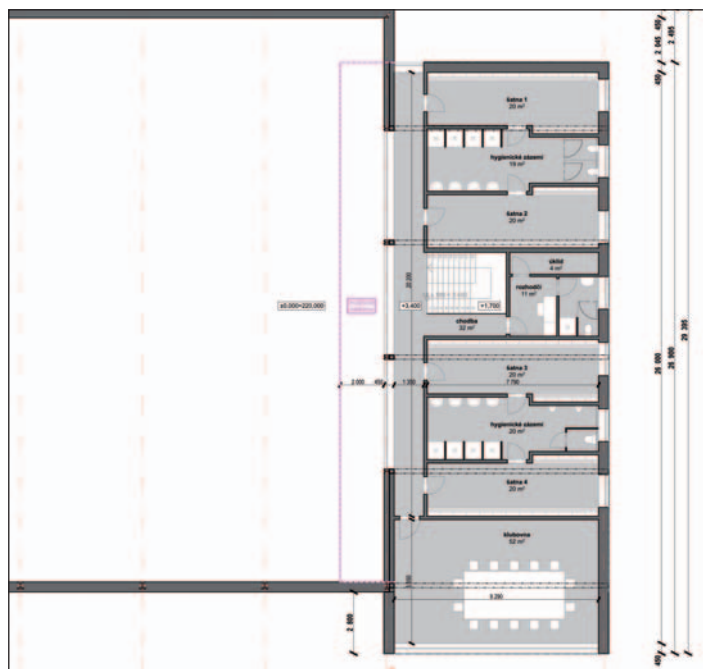
V závěru bych Vám chtěl popřát nejen jménem svým, ale také jménem členů rady, zastupitelstva a zaměstnanců úřadu, krásné prožití velikonočních svátků.

František Šichnárek, starosta

JAK BY MĚL VYPADAT INTERIER 2. NADZEMNÍHO PATRA SPORTOVNÍ HALY

V prosincovém vydání Třebovického kapra jsme Vás informovali o půdorysném řešení sportoviště a zázemí v I. NP této haly. V tomto vydání Vás seznámíme s prostorovým uspořádáním II. NP. Příchod je po středovém schodišti s vyústěním na chodbu, z které je pak přístup do jednotlivých místností. Za schodištěm je umístěna šatna rozhodčích se sociálním zázemím, včetně úklidové místnosti. Čtveřice šatnových buněk tvoří prostor pro dvě velké šatny s hygienickým zázemím. V každé buňce budou věšáky s lavicí po obvodě. Hygienické zázemí tvoří 4 sprchové kabiny, 2 pisoáry, WC, 4 umývadla, vždy pro dvojici buněk. Tyto šatny jsou navrženy pro 64 sportovců (16 v jedné buňce). Dále je na tomto patře projektovaná společenská místnost (klubovna) o výměře 52 m² s prosklenou stěnou směrem k fotbalovému hřišti, která bude sloužit nejen jako schůzovní místnost, ale může být využívána pro občerstvení návštěvníků pořádaných sportovních utkání. Naskytá se ještě možnost vybudování balkónu na této straně v celé šíři haly, což by zvětšilo kapacitu návštěvníků. Žádost o vydání územního rozhodnutí pro tuto stavbu byla podána a čekáme na vyjádření Útvaru hlavního architekta a stavebního řádu. O dalším postupu opět v dalším vydání.

VYBÍRÁME Z USNESENÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTSKÉHO OBVODU

ROZHODLO

neuplatnit předkupní právo ke garáži v majetku soukromého vlastníka na pozemku parc. č. 426/125, zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 19 m² v k. ú. Třebovice ve Slezsku, obec Ostrava, v majetku statutárního města Ostravy svěřeného městskému obvodu Třebovice.

URČILO

stálé ověřovatele zápisu ze zasedání Zastupitelstva městského obvodu Třebovice pro volební období 2018 – 2022: p. Marii Kovalskou a p. Ing. Šárku Pojerovou.

SCHVÁLILO

rozpočtová opatření k rozpočtu statutárního města Ostravy – městského obvodu Třebovice na rok 2018.

SVĚŘILO

Radě městského obvodu Třebovice pravomoc schvalovat rozpočtová opatření do úhrnné výše 10 % upraveného rozpočtu, do stanoveného limitu se nezapočítávají rozpočtová opatření týkající se přijetí dotací z vyšších rozpočtů a státních fondů.

SCHVÁLILO

rozpočet statutárního města Ostravy - městského obvodu Třebovice na rok 2019, dle předloženého návrhu, a to jako vyrovnaný na straně příjmů - celkové zdroje 25.581 tis. Kč na straně výdajů - celkové výdaje 25.581 tis. Kč.

POVĚŘILO

účetní Úřadu městského obvodu Třebovice provádět rozpis rozpočtu, včetně technických změn rozpočtu.

SCHVÁLILO

střednědobý výhled rozpočtu statutárního města Ostravy – městského obvodu Třebovice na léta 2020 - 2022, dle předloženého návrhu.

ROZHODLO

neuplatnit předkupní právo ke garáži v majetku soukromého vlastníka na pozemku parc. č. 413, zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 23 m² v k. ú. Třebovice ve Slezsku, obec Ostrava, v majetku statutárního města Ostravy svěřeného městskému obvodu Třebovice.

SCHVÁLILO

termíny zasedání Zastupitelstva městského obvodu Třebovice na I. pololetí roku 2019 dle předloženého návrhu.

SPLATNOST DANĚ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ

Koncem dubna a v průběhu května obdrží občané do svých poštovních schránek složenku s předtištěnou částkou a číslem účtu, k zaplacení daně z nemovitých věcí. Jedná se o speciální **daňovou složenku**, u které se **nehradí poštovné**. Splatnost této daně je **31. května** (pro poplatníky s daní vyšší než 5.000,- Kč je to termín 1. splátky daně). Složenka k zaplacení daně z nemovitostí bude informovat o stavu osobního účtu daně z nemovitostí ke dni zpracování podkladů pro její tisk. Úhradu daňových povinností lze provádět také následujícími způsoby:

Na pokladně finančního úřadu

úřední hodiny pokladny územního pracoviště Ostrava-Poruba

Po 8:00 – 12:00 a 13:00 – 15:30 hod

St 8:00 – 12:00 a 13:00 – 15:30 hod

Bankovním příkazem nebo Internetovým bankovníctvím

ROZHODLO

poskytovat náhradu výdělku ušlého v souvislosti s výkonem funkce neuvolněným členům Zastupitelstva městského obvodu Třebovice, kteří jsou podnikající fyzickou osobou nebo osobou provozující jinou samostatnou výdělečnou činnost, a to ve výši 0,- Kč/hod.

ZASTUPITELSTVO MĚSTSKÉHO OBVODU TŘEBOVICE

VZALO NA VĚDOMÍ

informaci o nařízení vlády č. 202/2018 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 318/2017 Sb., o výši odměn členů zastupitelstev územních samosprávných celků a ponechává výši měsíčních odměn za výkon funkce svým neuvolněným členům ve stávajících částkách.

ROZHODLO

nezveřejňovat usnesení rady městského obvodu a zápisy zastupitelstva městského obvodu na webových stránkách městského obvodu Třebovice.

SCHVÁLILO

plnění usnesení z předchozího zasedání Zastupitelstva městského obvodu Třebovice.

SCHVÁLILO

a) opravu schváleného rozpočtu statutárního města Ostravy – městského obvodu Třebovice na rok 2019, dle předloženého návrhu.
b) opravu schváleného rozpočtu statutárního města Ostravy – městského obvodu Třebovice na rok 2019, v oblasti výdajů (změna rozpočtové skladby), dle předloženého návrhu.

VZALO NA VĚDOMÍ

předloženou zprávu o plnění a čerpání rozpočtu statutárního města Ostravy – městského obvodu Třebovice k 31. 12. 2018.

SCHVÁLILO

plnění a čerpání rozpočtu statutárního města Ostravy – městského obvodu Třebovice dle skutečnosti k 31. 12. 2018.

VYDALO

souhlasné stanovisko k záměru úplatného nabytí části pozemku parc.č. 592/1 v k. ú. Třebovice ve Slezsku, nově označená dle geometrického plánu č. 4744-89/2018 jako pozemek parc. č. 592/3 – ostatní plocha, sportoviště a rekreační plocha o výměře 479 m² v k.ú. Třebovice ve Slezsku od vlastníka: SPOROVNÍ KLUB SLAVIE TŘEBOVICE z.s.

UŽ JEN PÁR DNŮ ZBÝVÁ NA ÚHRADU MÍSTNÍHO POPLATKU ZA PSA

Obecně závazná vyhláška č. 17/2015 a č. 15/2017, o místním poplatku ze psů stanoví, že poplatek se platí ze psů starších 3 měsíců. Poplatek se platí bez výzvy a bez vydání platebního výměru úřadu městského obvodu příslušnému podle místa trvalého pobytu nebo sídla držitele psa.

V městském obvodu Třebovice je sazba za:

- **psa chovaného v rodinném domě 200,- Kč/rok**, za druhého a každého dalšího psa 500,- Kč/rok (snížená sazba 300 Kč/rok pro důchodce),
- **psa chovaného v bytovém domě je sazba 1000,- Kč/rok**, za druhého a každého dalšího psa 2000,- Kč/rok.

Poplatek je splatný do **31. 3.** příslušného kalendářního roku. Lze jej uhradit hotově do pokladny Úřadu městského obvodu Třebovice (úřední dny pondělí a středa 8.00 – 11.30 hod a 12.30 – 17.00 hod) nebo složenkou, kterou si vyzvednete na podatelně našeho úřadu, případně bezhotovostním převodem na příjmový účet městského obvodu Třebovice u České spořitelny č. **19-1651079319/0800**, jako **variabilní symbol** je nutno uvést **27123** a **Vaše číslo popisné**. **POZOR!** Bez uvedení čísla popisného ve variabilním symbolu, nebude Vaše platba identifikována!

KULTURNÍ RUBRIKA

NOVOROČNÍM KONCERTEM JSME OTEVŘELI ROK 2019

Novoroční koncert v třebovickém Altánu přiláká každým rokem víc a víc posluchačů. Stejně tomu bylo i 19. ledna 2019. Návštěvníkům zvedla náladu Dechová hudba Polanka a Hudební sdružení Vítkovák. Zazněly populární melodie a písně v úpravě pro dechový orchestr, který vystoupil se svými zpěvač-

kami Stanislavou Ritzovou a Evou Mittnerovou. Milým překvapením bylo vystoupení malé Viktorie Kowalské (vnučka zpěvačky Stanislavy Ritzové), která ke zpěvu přidala i taneček charleston. Všem muzikantům a dirigujícím Jiřímu Adamcovi a Boženě Turoňové děkujeme za krásné vystoupení.

KULTURNÍ RUBRIKA

ANSEMBLE DUETTINO A JEHO FRANCOUZSKÉ SNĚNÍ

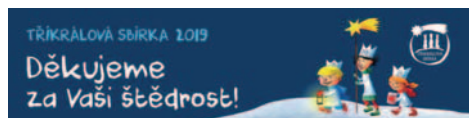
V úterý 26. února 2019 se konal v Altánu v třebovickém parku koncert s názvem Francouzské snění. Kdo přišel, opravdu nelitoval. Komorní soubor ANSemble Duettino, založený v roce 2015, vystupoval v Třebovicích již podruhé. Rakouská sopranistka Nicola Proksch-Martiník, česká pěvkyně Simona Mrázová a klavírista Alexandr Starý opět prokázali svými výkony vysokou profesionální úroveň. Posluchače zaujali především svou intonační precizností, dynamickým odstíněním jednotlivých frází a mimořádným vyjádřením obsahu textů všech provedených skladeb. Hlasy obou zpěvaček navzájem neobyčejně barevně ladily a byly navíc podpořeny citlivým a zároveň velmi inspirativním klavírním doprovodem Alexandra Starého.

Program koncertu byl sestaven z děl českých a francouzských skladatelů. První polovina koncertu byla věnována písním, které vycházely z lidové tvořivosti. Kromě výběru z Moravských dvoj-

zpěvů Antonína Dvořáka byly zařazeny také Tři písně na lidové a vlastní texty Jana Franka Fišera.

Po přestávce byla posluchačům představena díla čtyř francouzských skladatelů z přelomu 19. a 20. století. Zazněly dvojhlasé písně Gabriela Faurého, Ernesta Chaussona a Camilla Saint Saëns, které byly doplněny o Preludium pro sólový klavír C. Debussyho. Intonačně a dynamicky náročné skladby zvládli interpreti opět velmi přesvědčivě a byli za to odměněni dlouhotrvajícím potleskem.

Nezbývá tedy než poděkovat za nevšední třebovický hudební zážitek a popřát všem členům ANSemble Duettina hodně dalších profesních i osobních úspěchů. Přejme jim také, aby se z jejich náročných, ale krásných tvůrčí činnosti ještě dlouho nevytratila upřímná radost a mladistvý zápal, s kterými předávají své umění posluchačům u nás i v zahraničí. (ZP)

ŠTĚDROST DÁRCŮ A POMOC KOLEDNÍKŮ NAVÝŠILA TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU NA OSTRAVSKU

Tříkrálová sbírka 2019 pomůže lidem v nouzi díky štědrosti Ostravanů, obyvatel obcí v okolí a zapojení více než čtrnácti set dobrovolných koledníků více než vlani. Shromáždila se částka **2 230 753 Kč**, která navýšila loňský výnos o více než 130 tis. Kč. V městském obvodu Třebovice se vybíralo do 10 pokladniček a vykoledovalo se **95.751,- Kč**. Prostředky sbírky využije Charita Ostrava a Charita sv. Alexandra na podporu služeb pro klienty mobilního i lůžkového

hospice, lidi bez domova nebo lidi se zdravotním postižením. **Děkujeme za podporu a přízeň dárčům, dobrovolníkům a všem dalším do sbírky zapojeným lidem, jejichž prostřednictvím se Tříkrálová sbírka stává prostředkem pro obdarování druhého člověka, člověka v nepříznivé životní situaci.**

Přesné využití prostředků Tříkrálové sbírky 2019 a přehled výsledků koledování v ostravských městských obvodech a okolních obcích je na webu:

<https://ostrava.caritas.cz/dobrovolnici/trikralova-sbirka-charita-ostrava/trikralova-sbirka-2019/>

Rekonstrukce a modernizace ulice Opavské od křižovatky s ul. Sjízdnou (hypermarket Tesco) po křižovatku s ul. 17. listopadu (bývalý Slovan) a následně ve směru na Ostravu.

Tato rekonstrukce byla zahájena 25.3.2019 a je rozdělena na několik etap. Při těchto pracích určitě dojde k omezení plynulosti dopravy na této komunikaci, a tím k nárůstu počtu vozidel projíždějících Třebovicemi, přestože z objížděných tras uvedených v tisku nevede žádná po ulici Třebovická. Pro Vaši orientaci uvádíme popis 3 etap, které se dotýkají úseku od ulice Sjízdné po ulici Martinovskou včetně této křižovatky.

Etapa 1A - PRAVÝ JÍZDNÍ PRUH od ul. Třebovická (termín realizace 25. 3. - 29. 4. 2019)

- Po celé délce trasy dojde pouze k zúžení s možností zachování dvou jízdních pruhů, práce bude rozdělena do více pracovních míst o šířce jízdního pruhu. Práce budou zahájeny vyfrézováním pásu 1 m podél obrub v celé délce trasy, kde následně budou probíhat bourací práce (obrub, uličních vpustí) a znovu osazení. Po dokončení obrubníků včetně dvourádku a uličních vpustí, dále následuje druhá část etapy. Omezení na pozemní komunikaci (dále jen „PK“)
- v místě prací na obrubách bude provoz sveden do levých „rychlých“ jízdních pruhů
- mimo pracovní místa bude provoz na obou pružích zachován, pravý „pomalý“ jízdní pruh bude zúžen o 1 m – min. šířka pomalého jízdního pruhu však bude 2,75 m

Etapa 1B - PRAVÝ JÍZDNÍ PRUH od ul. Třebovická (termín realizace 30. 4. - 25. 5. 2019)

- V druhé části etapy dojde k rozšíření v celé trase na šířku jednoho pruhu, tak aby byla zachována minimální šířka levého pruhu 3,25 m, kde dojde k odfrézování zbylé části asfaltu a provedení recyklace a nových asfaltových vrstev.
- Vzniklá mezera 0,2 - 0,4 m je nutný zábor z důvodu technologického napojení jednotlivých vrstev, tak aby bylo možné provést dílo dle projektové dokumentace. Omezení na PK
- v době recyklace bude provoz na PK sveden do levých „rychlých“ jízdních pruhů, kdy šířka tohoto pruhu bude 3,25 m
- pravé odbočení na ul. Martinovská a Sokolovská bude zajištěno

Etapa 2 - LEVÝ JÍZDNÍ PRUH od ul. Třebovická (termín realizace 26. 5. - 23. 7. 2019)

- Levý jízdní pruh musí být prováděn v plné uzávěře jízdního pruhu z důvodu provedení konstrukčních vrstev z předchozí etapy. V této etapě dojde vybourání, obnovení obrub a provedení kompletní výměny konstrukčních vrstev. Omezení na PK
- Provoz na PK sveden do pravých jízdních pruhů, levé odbočení na ul. Francouzskou a Porubskou bude zajištěno

Etapa 3 - KŘIŽOVATKA Martinovská (termín realizace 24. 7. - 6. 8. 2019)

- Plná uzávěra s možností pravého odbočení a z ulice Martinovská, a s možností pravého odbočení z ulice Francouzská. Kompletní úprava všech konstrukčních vrstev.

Dopravní omezení v křižovatce ul. Opavská x ul. Martinovská a vedení objížděných tras

Za uzavírku na ul. Opavské ve směru přímo na Opavu budou řidiči na uzavřený směr jízdy odkloněni po ul. Bílovecké (nové Bílovecké), ul. Polanecké, ul. Nad Porubkou a ul. 17. listopadu. Další objížděná trasa od centra pro směr na Opavu a do oblasti Hlavní třídy bude vyznačena po ul. Mongolské, ul. Polské, Hlavní třídě na ul. 17. listopadu.

Pro snížení počtu vozidel odbočujících z ul. Martinovské vpravo na ul. Opavskou (směr Opava) bude vyznačena objížděná trasa po ul. Průběžné na ul. 17. listopadu, po ul. B. Nikodéma na ul. 17. listopadu a po ul. Sokolovské na ul. Opavskou a ul. 17. listopadu.

Za uzavřený směr jízdy z ul. Opavské do centra bude vedena objížděná trasa z ul. Opavské na ul. Porubskou, Hlavní třídu a následně po ul. Francouzské zpět na ul. Opavskou nebo po ul. Polské a ul. Mongolské zpět na ul. Opavskou.

Za zrušené levé odbočení z ul. Opavské na Martinovskou a zrušený směr přímo z ul. Francouzské na ul. Martinovskou bude vedena objížděná trasa po ul. Hlavní třída, ul. Porubská, ul. Sokolovská, ul. Čs. armádního sboru na ul. Martinovskou.

PROVOZNÍ DOBA SBĚRNÉHO DVORU JE PRO LETNÍ OBDOBÍ UPRAVENA

Od 1. dubna 2019 dochází k úpravě provozní doby sběrného dvoru, který využívají občané Třebovic (ul. K Turkovu, vedle garáží na konci ul. Provozní):

Letní období (duben až říjen)

Po - Pá 9 – 19 hod So 8 – 14 hod

Ve sběrných dvorech OZO mohou obyvatelé městských obvodů statutárního města Ostravy odevzdat:

Bezplatně

- **objemné odpady** (nábytek, koberce, sanitární keramika...)
- **nebezpečné odpady** (léky, injekční stříkačky a jehly, baterie a akumulátory, barvy, lepidla, oleje, ředidla a nádoby jimi znečištěné...)

- **elektrospotřebiče** (ledničky, televize, monitory...)
- **zeleň** (tráva, listí, spadané ovoce...)
- **větve** (do průměru 10 cm) se přijímají jen ve sběrných dvorech v Kunčicích, Porubě a Přívoze a dále v areálu skládky a kompostárny v Ostravě-Hrušově (Po-Pá 7-16.30, So 7-14)
- **separované složky odpadu** (papír, plast, sklo, nápojové kartony, kovové obaly)
- **textil** (oblečení, obuv, bytový textil, hračky) - za účelem dalšího využití textil nutno odevzdat čistý, suchý, zabalený v igelitových pytlích
- **pneumatiky z osobního automobilu** (maximálně 5 ks)

Za poplatek

- **stavební odpady** (stavební suť, směsný stavební odpad, okna, dveře, okenní a dveřní rámy...)

BŘETISLAV MORDINSKÝ - BEZSTAROSTNÉ MLÁDÍ

*Vážení spoluobčané, čtenáři našeho Třebovického kapra, uplynuly již 2 roky, kdy nás v několika vydáních pan Mgr. Milan Ševčík velice poutavě seznamoval s historií vzniku samostatného Československa, následně s obdobím první republiky a přes útrapy 2. světové války, až po obnovu válkou zničeného hospodářství, a to hlavně u nás v Třebovicích. Prostřednictvím vzpomínek s názvem **Bezstarostné mládí** pana Břetislava Mordinského, bychom Vám chtěli přiblížit vlastní život v Třebovicích, jak ho prožívala generace z dvacátých let minulého století.*

JSEM TADY ....

O svém narození mohu psát právě jenom z vyprávění svých rodičů. Bylo to 8. prosince 1925, kdy někdo přiběhl na výborovou schůzi Tělocvičné jednoty Sokol a sdělil mému otci, že po dvou dcerách Jiřině a Zdeňce se mu narodil syn.

Co bylo dál sice nevím, ale snad si to dovedu představit. Schůze se konala v sokolské místnosti v I. poschodí restaurace paní Volfové. Restaurace byla umístěna v budově bývalé „palárny“ – lihovaru na náměstí, takže nebylo nutno daleko jít!

Narodil jsem se doma za pomoci místní porodní asistentky. Moje starší sestry - Jiřina a Zdeňka - byly v tuto dobu na opatrování u sousedky paní Nikodýmové, tety mé budoucí manželky.

SKROMNOST A ŠETRNOST

Celé naše dětství bylo poznamenáno skromností a šetrností. A když jsme náhodou dostali při návštěvě staříčka a stařenky 5 korun, nikdy jsme je neutratili, ale zanesli mamince do pokladničky. Rodiče také pravidelně šetřili. Při výplatách, které byly v té době týdne, se vložilo do pokladničky 5 korun, aby až byla plná, se zanesla do „raifaizenky“ (spořitelny), v jejíž třebovické pobočce kraloval pan Kubenka. Úspory, které byly minimální, byly skutečně těžce našetřené.

Tatínek také požádal (ovšem bezúspěšně) ředitele „droždárny“ pana Drápara, aby byl jmenován mistrem. Nejednalo se mu o titul, ale o to, aby byl penzijně pojištěn jako ostatní úředníci, a snažil se tak alespoň částečně zaplatit svou rodinu. Byl totiž upozorněn svým dobrým přítelem doktorem Foltýsem, že nemá v pořádku plíce. Přitom lékař řekl mamince, že se bude jednat o tuberkulózu.

Byla to pro ni hrozná rána, i když nikomu nic neřekla. Co bude s ní a s námi dětmi kdyby došlo k nejhoršímu, bez důchodu nebo jiného peněžního příjmu. V té době byla tuberkulóza hroznou nemocí chudých, na kterou se hodně umíralo a navíc bylo nebezpečí jejího přenosu na děti. Na léčení v sanatoriu (zejména v Tatrách) nebylo ani pomyšlení, tak bylo možno použít pouze lidového prostředku a tím bylo psí sádlo.

Maminka tajně, aby nikdo o tom nevěděl, opatrovala od místního „psáře“, jak jsme rasovi říkali, psí sádlo a od té doby jsme i my děti měli často „husinu“. Řídké sádlo s česnekem a cibulí na chlebě velmi dobře chutnalo. Zdá se také, že toto psí sádlo, kterého jsme hodně snědli, tatínka vyléčilo, protože až v jeho pozdním věku, kdy byl v nemocnici z jiného důvodu, mu lékaři řekli, že má na plících hluboké, ale „zavápeněné“ kaverny. A teprve potom se maminka přiznala, že místo husího sádla nám dávala sádlo psí.

Protože v rodině bylo zapotřebí každé koruny, „chovali“ jsme také slepice. Ve dvoře u zadního traktu byly tzv. „šopky“, ve dvou řadách spojené dřevěné místnosti, v nichž dole bylo uschováno uhlí na topení a nahoře bylo místo pro slepice. Mívali jsme jich tak asi kolem osmi.

Protože i ostatní rodiny měly slepice, bylo jich vždy celé hejno, které se páslo jednak na dvoře, kde bylo hnojiště a kde bylo vyvážen koňský hnůj, a jednak na louce za „šopkami“, přes kte-

rou protékal potůček. Takže slepice měly co zobat, i když maminka navíc musela pro ně přikupovat žito a kukuřici. Na podzim jsme chodili sbírat na panské pole (pole Marie Stony) klásky, které jsme pak vymlátli, abychom získali pro slepice další zrní.

Maminka měla všechny slepice rádně označené a vedla o nich záznamy, kolik snesly vajec. Protože při ranním krmení se slepice „macaly“, to znamená, zjišťovalo se, která bude snášet vejce, byl také přehled o tom, zda slepice snesla vejce do svého hnízda, nebo u sousedů v jiné „šopce“. Toto bylo vždy příčinou hněvu, a proto taková neukázněná slepice nebyla ani puštěna ze „šopky“ do doby, kdy kdákáním dala znamení, že vejce právě snesla.

Za železniční tratí za „mlýnem“ měli nájemníci každý kousek políčka pro pěstování zeleniny, případně raných brambor. Mimo porytí zahrádky, což dělal tatínek, se zcela o ni starala maminka a my jí pomáhali podle svých dětských sil.

Maminka byla dobrá kuchařka a často nám vařila jídla, která v ostatních rodinách nebyla známa. Bylo to dáno tím, že v dívčí škole „Dobromile“ přece jen získala nějaké znalosti, v Ostravě pomáhala v kuchyni „tětce Měkyšové“ a nakonec se dočetla o dalších novinkách v časopisech. Samozřejmě, že se jednalo o jídla laciná, ale také chutná.

Pokud jsme byli malí, chodila s námi maminka za přijatelného počasí „ven“. Nejčastější procházky byly kolem „Heleny“ (domku na mírném kopečku) do lesa „Turkova“, nebo ke splavu, do „lípové“ aleje, na „Hrubého“ hrázku, na martinovské pastvisko a k rybníku, a když bylo více času, tak i na Bobrovníky nebo hošťálkovský kopec. Když jsme přišli na vhodné místo, tak jsme se posadili a hráli si. Maminka dělala obvykle nějakou ruční práci a dávala na nás pozor.

Maminka ráda sbírala houby a tuto „vášeň“ jsme po ní převzali všichni. V našem lese, jak jsme „Turkovu“ říkali, rostly většinou „černošky“ (hříbky s černou hlavou). „Praváci“ rostli pouze ojedinele, na ně se muselo na Bobrovníky. V „Turkově“ rostlo hodně „židů“ a suchohřibů, sem tam nějaká bedla jedlá, „sinal“ (koloděj), kuřátka, nebo „sosnal“, který se musel nejdříve oloupat. Vštěpovala nám v paměť, že nikdy nesmíme sbírat ty houby, které bezpečně neznáme. Tuto zásadu dodržuji dodnes.

Na vycházky jsme vždycky nechodili sami, často šly s námi další děti ze „mlýna“, jichž bylo početně. Vzpomínám si, jak jsme maminku uprosili, aby spolu s paní Chmelářovou zorganizovala pro všechny děti výlet na Ostrou Hůrku. Tam jsme si hráli a na pánvích, které jsme přinesli s sebou, byly smaženy bramborové placky, které nám tak chutnaly, jako nikdy před tím. Na zpáteční cestě přišla bouřka, tak jsme se schovali do jakéhosi rodinného domku v Chabičově, a teprve po bouřce jsme se vrátili domů. Když jsme procházeli „Turkovem“, byla již úplná tma, tak ti starší kluci Jarek Sládek, Vlastimil Lindovský a Jiří Souček nás shromáždili do houfu a šli v čele a kolem, aby nás údajně s otevřenými noži v ruce chránili.

Bylo to pro nás, zvláště nás menších, nezapomenutelný zážitek, kdy bez mluvení jsme museli jít černým lesem, kde bylo vidět tak asi na tři kroky (bylo totiž zataženo). Drželi jsme se za ruce a pod dojmem hrůzných řečí, které jsme před tím slyšeli,

jsme jen čekali, z které strany se na nás někdo vyřítí. Došli jsme všichni (bylo nás kolem patnácti) bez úhony domů, kde ostatní rodiče nás již netrpělivě očekávali.

Obdobný výlet byl mimo jiné maminkou pořádán do „Mexika“ (hostinec v lese u Klimkovic). Také tam byly smaženy bramboráky, které s padajícím jehličím snad byly nejlepší.

NÁŠ BYT

Bydleli jsme ve „mlýně“, v závodním domě „drožďárny“. Byl to vlastně bývalý mlýn, který v této době sloužil jednak pro ubytování zaměstnanců továrny na výrobu droždí, těstovin a čistého (rafinovaného) lihu (lidově řečeno „drožďárna“) a jednak využíval strouhy (náhonu) a bývalého zařízení mlýna k výrobě elektrické energie pro potřebu továrny, „mlýna“ a částečně i „Havrance“.

Ve „mlýně“ bydlelo celkem 11 rodin, 7 dělnických rodin bydlelo v přízemí hlavní a vedlejších budov a 4 úřednické v I. poschodí hlavní budovy.

Byt, ve kterém naše pětičlenná rodina bydlela, byl umístěn v hlavní budově v přízemí vpravo a skládal se z kuchyně a 1 pokoje.

V kuchyni mimo kachlového sporáku jsme měli umyvadlo (lavór), kredenc, stůl, dvě židle a dřevěný kufr, který sloužil pro úschovu různého oblečení a současně jako židle. Dále zde byla lavice, na které stála dvě vědra (kýble) s pitnou vodou, která se musela donášet ze studny ze „dvora“ (objektu Marie Stony), nebo „Havrance“. Pod touto lavicí se uschovaly boty.

V pokoji, mimo dvoudílné postele a třídílné skříně, kterou si tatínek pořídil, jak tvrdil, za svého staromládeneckého života (ženil se až v 31. letech), byla v pokoji široká postel, na které spaly obě sestry a já jim obráceně „v nohách“.

Později rodiče koupili oman, na kterém jsem spával a stůl se 4 židlemi, který stal u okna a sloužil nám k psaní úloh a učení. Byla zde také pokojová kachlová kamna, ve kterých se však topilo výjimečně při největších mrazech, a vedle stál starý vyřazený „kredenc“, který sloužil nahoře jako knihovna a dole bylo místo pro naše školní potřeby.

Toto bylo zařízení bytu pětičlenné dělnické rodiny. Záchod, a to již splachovací, byl umístěn v chodbě pod schodištěm. Pitná voda se donášela minimálně jednou denně, vodovod s užitkovou vodou (ze strouhy) a výlevkou byl na chodbě.

Místo spíže byla v kuchyni pod oknem vysekaná ve zdi silně téměř 1 metr schrána, s venkovním větracím okénkem, které jsme říkali „špajzka“, a která sloužila k úschově potravin.

Byt měl na tehdejší dobu výhodu v tom, že měl již zavedenou elektřinu drátem „dvojlinkou“ připevněným ke stěnám malými skleněnými izolátory. Teprve později byly tyto dráty uloženy v trubkách pod omítkou.

Značnou nevýhodou bytu byl hluk parního stroje, který byl umístěn ve strojovně sousedící přímo s ložnicí. Na tento hluk jsme si sice zvykli, ale vzbudili jsme se vždy při jeho skončení, když byly prováděny opravy, nebo byla napojena vodní turbina.

Nejhorší však byla vlhkost bytu, která se projevovala zejména v pokoji za postelemi až 1,5 m vysokými plísňovými mapami. Přesto nám však ještě hodně lidí tento závodní byt závidělo.

TŘEBOVICE VE SLEZSKU

Snad by bylo dobré se zmínit také o Třebovicích ve Slezsku (na rozdíl od Třebovic v Čechách), jak v této době vypadaly.

Třebovice, které byly městysem s právem konat výroční trhy (jarmarky), patřily k těm lepším vesnicím Slezska. Mimo kostela měla obec obecnou i újezdni měšťanskou školu (pro okol-

ní obce Martinov, Pustkovec, Plesnou a částečně Krásné Pole a Porubu).

Majitelkou zámku s přilehlým i martinovským hospodářským dvorem a velkými pozemky byla německá básnička Maria Stona (Stonawská), které patřil i lihovar a potašárna. Surový líh byl vyráběn z brambor, později z melasy a výpalky (odpad při výrobě surového lihu) byly zpracovány na potaš. Výroba sama byla velmi zastaralá, již v této době naprosto nevyhovující a vysoce nerentabilní. Vedoucí výroby, správce dvoru i někteří další úředníci byli Němci.

Mimo toho byla v Třebovicích tzv. drožďárna, ve které se v té době vyrábělo droždí, rafinoval surový líh na čistý líh a vyráběly těstoviny. Továrna měla svou kotelnu na výrobu páry i vlastní elektrárnu. Dále měla v oplocené části zahradnictví a ovocný sad, který byl později dále rozšířen. V sadu stála poschoďová vila s bytem v přízemí pro ředitele závodu, v dalších podlažích byly byty pro úředníky. Jako zaměstnanecké byty byly využívány místnosti bývalého mlýna, ve kterém byla rovněž vyráběna elektřina. Při nedostatku vody ve strouze pomocí parního stroje, jinak pomocí Kaplanovy turbíny.

V Třebovicích se začala stavět v prostoru u ústí Opavice do Odry v té době největší čl. tepelná elektrárna s vysokým stometrovým komínem a dvěma chladíči. Po jejím dostavení byla obec, jako první ve Slezsku, plně elektrifikována.

Obec měla také svůj obecní dům, ve kterém byla umístěna četnická (později policejní) stanice a také Důchodkový kontrolní úřad, jehož existenci si vyžádala potřeba státního lihovarského monopolu.

Třebovice, jako první slezská vesnice si postavila radnici, do které byla přemístěna pošta z jednoposchoďové budovy proti parku patřící Marii Stoně, a tři třídy obecné školy. Dále zde byly obecní místnosti a byty. V suterénu bydlel školník, kostelník a obecní bubeník v jedné osobě p. Kopecký.

Většina pozemků třebovického katastru patřila „panskému statku“ Marie Stony a čtyřem sedlákům. Zbytek byl rozdělen na spoustu drobných políček patřících tzv. kovozezemělcům, tj. dělníkům a horníkům ostravských průmyslových závodů.

Obec měla v té době přes 1800 občanů, přesto zde byly 4 hospody, 3 řezníci, 3 obchody smíšeným zbožím, 2 textily, 3 trafiky, 2 prodejní stánky, prodejna papírenského, drogistického a hračkářského zboží, 2 pekaři, 2 stolaři atd.

V Třebovicích pracovala řada společenských organizací. Velmi dobře si vedl Požární sbor čl. hasičů, kterému se podařilo postavit novou požární zbrojnicí a zakoupit moderní motorovou stříkačku.

Velmi bohatá byla tělovýchovná činnost. Byly zde 4 tělovýchovné organizace: OREL, jehož členové byli v naprosté většině příslušníci lidové (křesťanské) strany, dále JUNÁCI (Čuříkovci), kteří se odloučili od Orla, DTJ – Dělnická tělocvičná jednota, v níž cvičili zejména členové sociálně demokratické strany a Tělocvičná jednota SOKOL. Hráči kopané byli organizováni v SK (Sportovní klub) SLAVIA Třebovice. Všechny tělovýchovné organizace měly svá hřiště, pořádaly různá kulturní vystoupení, večírky, plesy, maškarní bály, akademie, divadelní představení apod.

V té době se začala rozvíjet činnost MLL (Masarykovy letecké ligy), která byla zaměřena zejména na získání mládeže pro vyvíjející se letectví (modelářský klub, motorové i nemotorové létání).

Zvláštní organizací byl „Sbor samaritánů“, který organizačně patřil k hasičům a jeho náplní byla zdravotnická osvěta, poskytování první pomoci, úrazová zábrana apod.

Existovaly jistě i další společenské organizace, ale o nich jsem, jako mladý kluk v té době nevěděl.

DĚTSKÉ RADOSTI

„Mlýn“ se svými možnostmi byl skutečným rájem pro dětské hry. Bylo nás z 11. ve „mlýně“ ubytovaných rodin celkem „požehnaně“ a navíc si s námi hrály děti Cicconových a přes prázdniny Věrka a Jiří Součkovi, kteří byli až z Tábora, ale pravidelně dojížděli k svému strýci p. Štenclovi.

Jednou z našich nejpoblábnějších her byla „zaklepávaná“, pro velkou možnost všelijakých úkrytů. Obvykle se „zaklepávalo“ na vrata brány, což znamenalo od místa nejčastějších úkrytů proběhnout přes celý dvorek, takže se zvláště vyznamenávali ti nejrychlejší.

Součkovi nás naučili hrát tenis. Namalovali jsme si proto na dvoře hřiště a hráli vyřezávanými dřevěnými pálkami.

Hodně jsme si hráli s míči. Ať již to byla vyvolávaná, kopaná, přehazovaná, nebo jsme si hráli tak, že jeden házel míč na dlouhou, mírně se svažující střechu pekárny a druhý stál zadem obrácen ke stěně pod římsou střechy a čekal, odkud míč spadne, aby ho chytil.

Velmi těžko bych vyjmenoval všechny naše hry, ale vzpomínám si, že jednou dobou jsme si hrávali na zloděje a četníky, při níž jsme si pořádně zaběhali a vzrušili.

Kamarádil jsem se snad nejvíce s Mirkem Lindovským, s kterým jsem chodil do stejné třídy. Jako kluci jsme si z výkresů namalovali hrací karty a naučili se hrát dětské hry, i ty pro dospělé, jako např. mariáš, 66 a oko. Namalovali jsme si na výkres ovčinec a při hře používali knoflíky (vlci) a fazole (ovečky). Na šachovnici jsme hráli dámu a konečně i šachy.

Jednou jsme s Mirkem, který byl o devět měsíců starší, páslí housata na louce za mlýnem. Řekli jsme si, že se půjdeme vykoupat do strouhy a to pod turbínu do míst, kde stále vytékala teplá voda (pravděpodobně z chladiče). Věděli jsme, že se to nesmí, ale pan Pastrnek, mistr kotelny a strojovny, a správce domu nebyl přítomen, a tak jsme šli.

Pod tekoucí teplou vodou bylo nádherně, až do doby, kdy jsme zjistili, že jsme celí od oleje. Některý ze strojíků zřejmě viděl, že se tam koupáme a tak nás chtěl potrestat. Smáli jsme se jeden druhému, ale jenom do té doby, než jsme zjistili, že jsme od oleje oba.

Běželi jsme hned na louku k housatům a tam jsme olej ze svého těla koňskou houní, na které jsme dříve leželi, doslova vydřeli. Potom jsme již nebyli hnědí, ale červení, jako raci.

Čas strávený hraním byl však brzy omezen dalšími povinnostmi.

ŠKOLA

Velkým mezníkem mého dosavadního života byl, tak jako jistě i pro všechny ostatní, zápis do obecné školy.

Vzpomínám si, že mne maminka přivedla do kabinetu školy u kostela k panu řídícímu Gelnarovi, který, přestože jsem narozen až v prosinci, souhlasil s tím, abych nastoupil v září 1931 do 1. třídy, která byla umístěna v nízké budově v místě současné radnice.

Tak zvaná „stará škola“ byla přízemní budovou s malými okny a podlahou umístěnou pod úroveň cesty. Třídy byly velmi tmavé, s tabulí na pevném stojanu a dlouhými starými lavicemi s nesklopnými sedadly (pro 4 žáky). Místnosti byly vytápěny vysokými železnými kamny umístěnými přímo ve třídách. Ve třídách byly rovněž i věšáky na kabáty a z naší třídy jsme procházeli přímo do dřevěných záchodů v přístěnku.

Návštěvou školy začaly pro mne povinnosti. Do první třídy jsme ještě chodili do „staré školy“. V druhém až čtvrtém roku jsme

se učili v různých provizoriích. Učili jsme se v měšťanské škole, hasičské zbrojnici a dokonce i v I. poschodí nad pekárnou p. Filipka. Na tato školní léta mnoho vzpomínek nemám. Vím jen, že mne učil pan učitel Dostalík, který v té době zastával i funkci obecního tajemníka. S učením jsem moc problémů neměl, protože jsem patřil k těm žákům, kteří dávají při vyučování pozor a tím se vlastně současně učí. V první třídě jsem měl však potíže se čtením a proto jsem byl hrozně nešťastný, když jsem musel doma číst nahlas.

V roce 1935 byla radnice dostavěna a v prvním poschodí byly umístěny tři třídy obecné školy. Do páté třídy jsem již začal chodit do nové, na tehdejší dobu moderně vybavené třídy v radnici.

Udělal na nás dojem již tím, že jsme se museli v samostatně šatně přezouvat, protože ve třídách byly parkety. Třída byla prostorná, světlá s velkými třídičnými okny. Tabule byla dvoudílná, vysouvací a lavice byly pro dva žáky se sklápěcími sedadly. Každý žák měl pod plechovým zasouvacím víkem svůj kalamár s inkoustem, který školník pravidelně doléval. Ve třídě visely obrazy a jiné školní pomůcky. Stůl pro učitele stál na vyvýšené katedře, což ve staré škole nebylo. Kabinet byl umístěn vedle naší třídy, s kterou byl přímo spojen dveřmi.

Je samozřejmé, že také úroveň učení se zvýšila. Všichni žáci dobře viděli, nebylo cítit zápach pařících se promočených kabátů, třída byla lépe vytápěna i větrána, parketová podlaha čistá, na oknech květiny a také učitel měl lepší přehled, což nebylo vždy pro nás dobré.

Ve škole se dříve hodně zpívalo, a to hlavně písně z Čech, Moravy, Slezska i Slovenska. Našel se vždy některý z učitelů, který se věnoval hudbě a zpěvu a který pro různé příležitosti nacvičil vícehlasé sbory a recitační pásma.

Vzpomínám si také na velkou slavnost společně pořádanou obecnou i měšťanskou školou u příležitosti „Dne matek“. Tento den, který byl slaven vždy druhou nedělí v květnu, byl věnován maminkám, jimž děti chtěly projevit lásku a dík za výchovu.

Byl pořádán průvod s alegorickým vozem (z „droždárny“), děti byly v různých národních a jiných krojích, na ozdobených koloběžkách i kolech a vesele s hudbou pochodovaly do zahrady restaurace „U Bártů“ vedle „droždárny“. Tam po slavnostním projevu předvedly děti svým rodičům různé básně, písně a tance, byly prováděny sportovní soutěže a slavnost končila večer pro dospělé lidovou veselicí.

Na této slavnosti, pokud si dobře vzpomínám, jsem také po nejprv viděl tančit Slovanskou besedu. Žáci měšťanské školy předvedli recitační pásmo ke Dni matek a pak zatančili Slovanskou besedu, kterou doprovázeli vícehlasým zpěvem. Hej, lučina zelená, juch!

Je zajímavé, jak mladému člověku se některé události nesmazatelně zapíší do paměti, jak k nim zaujímá svůj, i když dospělými ovlivněný, názor a vztah.

SOKOL

Asi od 6 let jsem začal cvičit v Sokole. V zimě jsme cvičili nejdříve v sále restaurace „U Židka“, pak v hostinci „U Volfky“ a nakonec v sále restaurace „U Barty“, která v té době byla dostavěna.

V létě se cvičilo na sokolském hřišti „V aleji“ na okraji vesnice směrem ke Svinovu. Ze „mlýna“ jsme tam chodili „spodem“ buď kolem „potašárny“ nebo kolem kapličky, pak do kopce kolem „pastušky“ až na hřiště.

Cvičili jsme pravidelně dvakrát týdně a dá se říct, že na cvičení v kolektivu svých „rovňáků“ mám jedny z nejkrásnějších vzpomínek. To však nebylo pouze cvičení, to byla také divadla a loutkové hry pořádané Sokolem, pěší výlety zejména do Ples-

né, Dobroslavic a Krásného Pole, veřejná cvičení, akademie a různé oslavy (28. říjen, narozeniny TGM, výročí upálení Mistra Jana Husa apod.).

V době největšího rozkvětu loutkového divadla se hrálo každou neděli (samozřejmě, že jen v zimních měsících). Vzpomínám si, že některou z rolí čítávala také moje maminka, která se značnou měrou podílela na šití a oblékání asi ½ m vysokých loutek. Hrdinou všech her býval Kašpárek se svým koníčkem Šimlíkem. Pro kterousi hru udělal tatínek asi metrového, kroutícího se a tlamu otevírajícího draka, který po nabarvení vypadal strašidelně a nám dětem naháněl hrůzu.

Ochotnické hry byly většinou záležitostí dospělých. Velmi úspěšné byly hry v přírodě. Bohužel na ně si moc nevzpomínám. Vím jen, že jedna z posledních her hraných blízko strouhy na zahrádě pana Šrámka se jmenovala „Dvě srdce v osamělé chatě“ a utkvěla mi v paměti snad jen proto, že jeden z hlavních herců přijel na přírodní jeviště na motorce – a to již bylo něco pro nás kluky!

Svátkem jednoty byla veřejná cvičení, která se konala na hřišti obyčejně poslední neděli v červnu a akademie a besídky pořádané v sálech. Byla to příležitost především pro mladé cvičence, kteří měli zájem se „předvést“ před diváky, které tvořili zejména rodiče, příbuzní a známí.

Dalším zdrojem působení na formující se mravní základ a výchovu dětí byly oslavy. Zde se mladý člověk přijatelným způsobem dozvídal o historii a významu připomínaných výročí, jako např. narození prezidenta T. G. Masaryka, nebo vzniku ČSR (Československé republiky) po třistaleté porobě apod. Proto také následovala po oslavách vždy řada zvědavých otázek k rodičům, kteří měli dost práce uspokojit naši zvědavost.

HRA NA HOUSLE

V té době nezaměstnaný p. Peřina z Nové Vsi jezdil do Třebovic učit v jednotlivých rodinách děti hru na housle.

Když se to naši dozvěděli, rozhodli se, že se budeme také učit. Od p. Měkýše a strýce Járy sehnali housle pro sestry. Já jsem dostal housle tříčtvrťové, protože jsem byl ještě malý. Odkud to byly housle nevím, ale byly v dosti zuboženém stavu.

Pan Peřina nás učil v ložnici a to odpoledne, po „hodině“ u nás posvačil a odjel na kole k další rodině. Hudební sluch jsme všichni měli, ovšem během jediné hodiny nemohl s námi třemi najednou učitel nic zvláštního probrat. Navíc já jsem byl lajdák, neučil jsem se a hřešil na to, že při zkoušení jsem byl vždy poslední. Nejdříve hrály sestry a já nakonec hrál již ne podle not, ale podle sluchu. Ani noty a stupnice jsem neuměl pojmenovat a teprve později, když jsem už o hudbu měl zájem, musel jsem se učit ty nejzákladnější věci.

Protože v Třebovicích učil p. Peřina ve více rodinách, vytvořil z nás jakýsi „orchestr“ ze samých houslí, a párkrát jsme veřejně vystoupili na jakýchsi akademiích.

Vzpomínám si, že jednou jsme hráli v sálu „U Bárty“ Hofmanovy povídky šestihlasně, bylo nás kolem patnácti a vcelku se to líbilo. Hrávali jsme rovněž Kmochovy pochody, které vždycky měly úspěch.

Nedohráli jsme ani celou Malatovou školu, když p. Peřina dostal zaměstnání u Ostravského dopravního podniku a přestal učit. Protože v té době už bylo zřejmé, že z nás žádní virtuosové nebudou, s houslemi jsme skončili.

Přesto si myslím, že peníze i úsilí co nás učení stálo, nebylo marné. Získali jsme kladný poměr k hudbě jako celku. Začali jsme se zajímat o hudbu vážnou i lidovou, o hudební nástroje, o skladatele a v neposlední řadě o zpěv. Myslím, že toto všechno patří k základům výchovy mladého člověka.

HOSPODÁŘSKÁ KRIZE

Také u nás se projevila hospodářská krize, která snad postihla celou Evropu.

Už jako malý kluk jsem začínal chápat, co je to nezaměstnanost. Několikrát jsem byl svědkem debat rodičů, co s námi bude, pokud otec ztratí zaměstnání. Ostatní moji spolužáci, jejichž rodiče bydleli ve svých domcích a měli alespoň kousek pole, byli na tom relativně lépe. Naštěstí, přestože práce byla v továrně omezena, otec nebyl ze zaměstnání propuštěn, avšak tíha nezaměstnanosti postihla prakticky všechny, i pracující.

Nikdy nezapomenu na žebráky, mladé i staré, zdravé i mrzáky, jak chodí dům od domu a prosí o kousek chleba. Nejhorší bylo, měli-li s sebou i děti.

Přestože jsme na tom nebyli nijak dobře, maminka vždy „vyšetřila“ od oběda alespoň trochu polévky a tu jim dávala. Byl to hrozný pohled na celkem ještě třeba mladého, zarostlého muže, jak sedí na schodech, od misky s polévkou si ohřívá ruce a pak hltavě jí. Dnes vím, že to muselo být pro ně tím bolestivější, když my děti jsme na ně zvědavě hleděli.

Mimo těchto žebráků však chodila dům od domu další řada lidí, kteří v krosnách nosili různé levné věci na prodej (hřebeny, zrcadla, tkaničky, mýdla apod.), nebo prodávali své výrobky (hlavně ze dřeva) jako např. koše, metly, vařečky „švrláky“, píšťalky, nebo prováděli různé práce, jako zasklívání oken, drátování hliněných a letování plechových hrnců apod., (přičemž potřebný materiál nosili s sebou na zádech).

Zvláštní skupinu pak tvořili ti, kteří provozovali nějakou hudbu, ať již hráli na flašinet, tahací harmoniku (většinou heligónku), housle nebo i jiné nástroje, a přitom zpívali obyčejně smutné a vážné písně, (kdo měl zájem se smát?). Někdy to byla i celá skupina muzikantů, u nichž jsem ponejprv také uviděl cimbál. Obyčejně přišli před dům, nebo na dvorek a začali hrát a zpívat, a čekali, až někdo vyjde ven a podaruje je jídlem nebo drobnými mincemi, případně je vyžene. Někdy jim lidé peníze házeli z oken a ti chudáci je ze země sbírali a hlasitě děkovali.

Nejvíce se těchto lidí, žebráků, prodavačů, hudebníků a různých šejdířů scházelo na poutích a výročních trzích. Vzpomínám si na pouť v Hrabyni, která na mne zapůsobila nejen slavným ceremoniálem bohoslužeb, ale i vřavou a hlukem vykřikujících prodavačů snad stovky prodejních stánků a v neposlední řadě množstvím žebráků, mrzáků, kteří seděli na zemi s kloboukem před sebou a buď plakali, nebo naříkali, nebo jen ztrnule s očima bez slz hleděli před sebe. Bylo jich tolik, že se to nezdálo být ani možné. Jsem si vědom toho, že se mezi nimi našli i takoví, kteří vyžebnané peníze propili (jakou však měl v této době takový člověk naději?), ale toto všechno přinášela doba nejistoty z budoucnosti.

Beznadějnost, kterou s sebou hospodářská krize přinášela, se u slabších povah projevovala v zoufalství, které v mnoha případech vyvrcholilo sebevraždou. Přestože rodiče nám bránili se jít podívat na sebevrahy, několikrát nás neuhlídali. Vzpomínám si na oběšence na okraji lesa „Turkova“, na dalšího, kterého na voze, kterým vozili hnůj, odváželi do márnice, na ženu, která skočila pod vlak blízko strážního domku „U Elisa“, anebo na ženu, která se zastřelila z revolveru, protože byla v jiném stavu a mileneček si ji nechtěl vzít. Jak mohla v té době osamocená svobodná matka žít?

Vzít si život je jistě vyvrcholením zoufalství, kdy člověk z hrůzy z budoucnosti, v šíleném stavu učiní to poslední, co by snad nikdy při zdravém rozumu neudělal.

I toto bylo důsledkem všeobecné hospodářské krize, kdy pod tíhou bídy, hladu a smutných perspektiv, zejména ti nejcitlivější lidé ztráceli odvahu žít.

„VELKÁ VODA“

V minulosti bývaly často zátopy, kterým jsme říkali „velké vody“. Voda Opavice se „vylela“ ze svých břehů a zaplavila všechny louky až k Hošťálkovickému kopci, a spojila se v jednu hladinu se strouhou pod zámek. Znamenalo to, že cesta do Hošťálkovic byla zatopena, domek „Na Heleně“ čněl z vody jako na malém ostrůvku a podle velikosti povodně byly také někdy níže položené byty ve „mlýně“ plny vody.

Při největší povodni, kterou si pamatují, byly byty p. Skypaly a Chmeláře zatopeny do výše ½ metru, takže veškerý nábytek bylo nutno postavit na železné sudy, které byly urychleně dovezeny z továrny. Hladina vody byla několik centimetrů níže pod úrovní naší podlahy, asi ve výši schodu u vchodu do domu. Suchou nohou se nedalo z domu vyjít a byli jsme proto převáženi na člunech.

V té době jsme měli zvláštní člun, který si tatínek sám udělal podle vzoru katamaránu. Sedělo se v něm rozkročmo na podélném stupínku, který spojoval dvě samostatné části člunu, vzadu bylo kormidlo říditelné nožními pákami a veslovalo se normálními kajakovými vesly.

Jízda po zatopených loukách až k lesu se nám velmi líbila, protože zde byl minimální proud. Samozřejmě na Opavici, kde proud vody byl nejprudší, jsme nesměli. Jezdili jsme po dvoře („šopky“ s uhlím byly zatopeny), pak po louce a „Laši“ až k lesu „Turkovu“, kolem „Heleny“ na mlýnskou strouhu a zpět, a představovali jsme si, že jsme cestovatelé, objevitelé nových krajin. Velkou vodu jsme proto měli rádi. Přitom jsme si však neuvědomovali hrůzu, která vyvrcholila po opadnutí vody, v bytech. Všude bylo samé bahno, úplně promočené podlahy i stěny se staly nevhodnějším prostředím pro houby a plísň. Byla to katastrofa, kterou jsme si s plnou vážností uvědomovali až v pozdějších letech.

Jednou při povodni jel jakýsi sedlák z Hošťálkovic. Když přešel dřevěný most přes Opavici, musel s koňmi do vody, podjel železniční most, ale při zatáčení k mlýnu sjel předními koly s cesty. Vůz se převrátil a strhl koně do stávajícího příkopu. Koně se začaly plašit a teprve když se utišili, snažili se dospělit, kteří přišli na pomoc, odepnout „postráňky“ od vozu, ale nepodařilo se jim to. Koně stáli až po hlavu ve vodě a nemohli se dostat na cestu. Bylo proto nutno postranní řemeny připevněné na váhy vozu u chomoutů odřezat. Vůz sám bylo možno vytáhnout teprve, až voda poklesla.

Jindy na stejném místě zůstalo ve vodě třet osobní auto, když se mu nepodařilo stoupající vodou již projet. Protože však auto zůstalo na cestě, stačili koně, aby ho z vody vytáhli.

Velké vody, zvláště jarní s plovoucími ledovými krami silně ohrožovaly dřevěný most přes Opavici. Proto měli v tu dobu vždycky pohotovost hasiči, kteří často s velkým rizikem uvolňovali hromadící se ledové kry, nebo stromy a jiný materiál, který tlačil na pilíře mostu. Přitom bylo nutno hlídat most i v noci, a lze jen děkovat nesmírnému úsilí hasičského sboru, že dřevěný most byl zachován.

SKAUT

Bylo to v roce 1937, kdy v obchodě „U Maryčky“ se objevila výzva ke vstupu do Skauta – Junáka, který zakládal v Třebovicích pan Hejduk, úředník z „drožďárny“, který rovněž bydlel ve „mlýně“.

Uprosil jsem rodiče a byl jsem přijat, přestože jsem ještě neměl 12 let. Celá naše výstroj byla: krátké kalhoty se skautským opaskem, zelená košile s nárameníky, šátek a píšalka na šňůře. Široký skautský klobouk z nás nikdo prozatím neměl, protože

byl příliš drahý. Každý jsme měli také laso (provaz s okem) a tyč (1 ½ m dlouhá okovaná lísková hůl), která se používala při stavbě stanu a při pochodech se nosila na pravém rameni špicí vzhůru.

Schůzky se konaly venku v přírodě a to většinou „U lípy“ nebo „U třech dubů“ na hrázce za splavem u martinovského pastviska. V zimě pak v kabině LIDO-lázně pana Bárty u „drožďárny“.

Skauting byl celosvětovou organizací a vedl zejména mladé lidi ke vztahu k přírodě, k přátelství mezi národy a obětavosti mezi lidmi.

Slavnostní slib jsme skládali na tehdejších fotbalovém hřišti u „drožďárny“ za přítomnosti skautů ze Svinova. S třemi vztyčenými prsty pravé ruky a s palcem překrývajícím malíček jsme slibovali

- před státní vlajkou: milovati budu vlast svou republiku Československou a sloužiti jí věrně v každé době
- před junáckou vlajkou: plniti povinnosti vlastní a zachovávatí zákony skautské
- před knihou: (Palackého dějiny) duši i tělem býti hotov pomáhati bližnímu.

Tento slavnostní slib se mi tak vryl do duše, že jsem na něho nezapomněl a snažil jsem se ho vždy dodržet. Proto si ho také do dnešního dne pamatuji.

Na skautských schůzkách jsme se učili mnoha zajímavým věcem - stavění stanů, vaření, první pomoci, „lasování“, signalizaci pažemi, praporky i píšalkou pomoci Morseovky, i dalším drobnostem, jako nabroušení nože, měření šířky řek a výšky stromů pomocí skautských tyčí apod.

Skauti získávali také různou odbornost. Já jsem dělal zkoušky z jízdy na kole (jízda přes překážky, různým terénem, naskakování a seskakování z obou stran kola apod.) a měl jsem právo nosit odznak kola na levém rukávu košile.

Ve Skautu jsem se blíže seznámil s Oldřichem Paličkou, se kterým jsem pak společně chodil do druhého ročníku měšťanské školy. Bydlel na „Havrancí“, takže když ne ráno, tak alespoň po vyučování jsme se vraceli spolu domů. Byl o dva roky starší a vzhledem k dosti divným rodinným poměrům doma, byl mnohem samostatnější než já, protože se musel již sám o sebe starat.

Byl jsem k němu přitahován snad tím, že byl starší a také vážnější a zkušenější než já. Co jeho táhlo ke mně nevím. Víím, že jsme se navždy stali dobrými kamarády.

Nastala zima a my jsme se ve své klubovně věnovali získávání dalších skautských znalostí a dovedností, a samozřejmě i zábavě.

Skaut v té době plně doplňoval činnost Sokola. (U nás založil junácké hnutí v roce 1911 A. B. Svojsík.) V některých velkých sokolských jednotách již také existovaly turistické oddíly s obdobnou náplní, které pořádaly prázdninové tábory.

My jsme se však na žádný tábor již nedostali. Na jaře roku 1938 totiž došlo ke zhoršení mezinárodní situace natolik, že naše pozornost byla zaměřena jiným směrem.

KONEC BEZSTAROSTNÉHO MLÁDÍ

Zhoršující se mezinárodní situace, měla také na mne, i když teprve dvanáctiletého kluka, veliký dopad, určitě mnohem větší, než u ostatních mých spolužáků.

Bylo to jistě zejména tím, že jsme měli rozhlas a odebírali poměrně dosti tisku, takže jsem byl mnohem více informován o událostech než oni. Toto ovšem mělo za následek, že jsem dříve pochopil, oč se vlastně jedná.

Myslím, že od této doby vlastně skončilo období mého téměř bezstarostného mládí.

"LODIVOD 2019" NA LAŠI

KUBIK-Team, spolek přátel modelů lodí z Poby a Třebovický spolek LAŠA opět po roce zvou příznivce modelů lodí k dalšímu ročníku soutěže "LODIVOD 2019", která je tentokrát vypsaná pro šest kategorií. Soutěžít a fandit mohou přijít všichni!

Soutěž se uskuteční 8. června 2019 na Třebovickém rybníčku LAŠA. "Lodníci" se v areálu sejdou v 8.30 hodin k prezentaci. Soutěžní jízdy budou zahájeny v 9.30 hodin. Vyhodnocení a ukončení akce proběhne odpoledne v 16.30 hodin. Vítězové v každé kategorii kromě cen, obdrží titul "LODIVOD 2019".

Do soutěží se mohou zapojit zájemci, kteří se přihlásí do 3. 6. 2019 na e-mail kubik-team@seznam.cz nebo na mobil 604 750 089. Zde také k akci dostanou podrobné informace. Několik modelů mohou členové KUBIK Teamu včas přihlášeným k soutěži zapůjčit.

Na Vaši účast se těší členové spolků KUBIK-Team a LAŠA

VÝVOZ BIO POPELNIC OD DUBNA DO LISTOPADU

Svoz zeleně bude ve vegetačním období duben – listopad probíhat 1x za 14 dnů.

V Třebovicích je to každý sudý pátek.

Změny v evidenci jízdních kol – pouze na IBC MSK!!!

Došlo ke změně! Nově lze provádět změny v evidenci jízdních kol a kompenzačních pomůcek pouze na pracovišti IBC MSK na ul. Nemocniční 11/3328 v Ostravě-Moravské Ostravě a Přívozu. Služba bude i nadále poskytována nonstop (sedm dní v týdnu, 24 hodin denně) pro spokojenost všech občanů, kteří mají jízdní kolo označené forenzní syntetickou DNA. Na místě lze:

- odhlásit prostředek z evidence,
- nahlásit změnu majitele nebo komponenty na jízdním kole,
- oznámit krádež či ztrátu jízdního kola pro potřeby registru u městské policie (nikoliv pro potřeby úkonů u Policie ČR).

Termíny nového značení jízdních kol a kompenzačních pomůcek budou zveřejněny v průběhu roku 2019. Blíže informace získáte na tel. čísle 720 735 125 v pracovní dny v čase 7 - 15 hodin

Dopravní podnik Ostrava nabízí svým cestujícím neomezené wi-fi připojení ve svých vozidlech

Od začátku března se mohou cestující ve vozidlech Dopravního podniku Ostrava (DPO) připojit

k internetu prostřednictvím bezplatné a neomezené Wi-Fi sítě. Jedinou podmínkou je instalovat si zdarma aplikaci MojeDPO, která zároveň nabízí celou řadu dalších užitečných funkcí.

Přesná poloha cestujícího, nejbližší zastávka MHD, všechna spojení a přestupy. Kromě toho novinky a zprávy z DPO, možnost on-line zakoupit jízdenku (na 45 minut až 7 dní) i stažení jízdních řádů pro režim off-line. DPO spustil svou vlastní aplikaci MojeDPO, kterou společně s tisíci dobrovolníky testoval posledních šest měsíců. „Nejsme první dopravní podnik v ČR, který přišel s wi-fi připojením k internetu pro cestující ve vozidlech. Jsme však první dopravní podnik, který zároveň přišel s tak komplexní vlastní aplikací, a kterou budeme dále rozvíjet podle potřeb cestujících,“ říká generální ředitel a předseda představenstva DPO Daniel Morys.

DOBROVOLNICKÉ CENTRUM ADRA POMÁHÁ JIŽ DESET LET V OSTRAVĚ

Ochetné lidi, kteří nejsou lhostejní ke svému okolí, na jedné straně, a na druhé osamělé nebo nemocné propojuje v Ostravě již 10 let Dobrovolnické centrum ADRA. Když jej v roce 2009 Dagmar Hoferková pod hlavičkou mezinárodní humanitární organizace ADRA otevírala, nemohla tušit, jak na výzvu „Věnujte nezištně hodinu svého volného času týdně potřebným!“ lidé ve velkém městě zareagují. Setkala se však nejen s poměrně velkou odezvou zájemců o dobrovolnickou činnost, ale hlavně se zájmem poskytovatelů sociálních služeb. Ti vnímají návštěvy dobrovolníků jako velmi přínosné zejména pro lidi, kteří se cítí sami, lační po popovídání a čase stráveném s někým blízkým. Obyčejná návštěva tak dokáže rozzářit den nejen seniorům v 13 ostravských domovech pro seniory, ale také dětským i dospělým pacientům ve všech třech ostravských a jedné bílovecké nemocnici, dětském domově či centru pro

lidi s postižením. Kromě toho dalších 60 dobrovolníků pravidelně navštěvuje seniory a lidi se zdravotním postižením v domácnostech. Přes 500 dobrovolníků Dobrovolnického centra ADRA Ostrava v roce 2018 dokázalo, že každý všední den proběhlo v Ostravě a okolí 22 krásných návštěv u lidí, kteří by jinak zůstali sami. Za deset let svého působení Dobrovolnické centrum ADRA Ostrava vyslalo již přes 3000 dobrovolníků, kteří byli prověřeni, vyškoleni a pojištěni. Přidat se k této vlně dobré pohody můžete každou první středu v měsíci mezi 10. a 17. hodinou na Jiráskově náměstí 4 v Ostravě, kde dobrovolnické centrum ADRA sídlí a vítá nové zájemce o dobrý pocit z pomáhání. O budoucnost dobrovolnictví v Ostravě se vedoucí centra, paní Dagmar Hoferková, již nebojí: „Čím dál více lidí stejně jako my v ADŘE věří, že normální je pomáhat“.

VÍTÁNÍ PTAČÍHO ZPĚVU TENTOKRÁT V NEDĚLI 12. KVĚTNA 2019

Sraz v neděli 12. 5. v 8:00 hodin u hlavního vstupu do Třebovického parku u Altánu (Sládkovičovo náměstí). Čeká Vás procházka starým zámeckým parkem s několika památnými stromy, v průběhu povídání (nejen) o ptácích, určování ptáků podle hlasu a kontroly ptačích budek - vhodné zejména pro rodiny s dětmi (dalekohled s sebou!). Pro zájemce možnost pokračování delším výletem do PP Turkov a PR Štěpán. Pořádá Česká společnost ornitologická ve spolupráci s Úřadem městského obvodu Třebovice. Vede Evžen Tošenovský (tel.: 777 771 196, e-mail: tosenovsky@birdlife.cz) a Monika Tošenovská.

Zveme Vás tímto na pietní akt **Kladení kytic u příležitosti 74. výročí osvobození Třebovic**, který se uskuteční v pondělí dne **29. dubna 2019**. Sraz je v **15.00 hodin** před budovou radnice v Třebovicích a dále budeme pokračovat na památná místa Třebovic. Zde budou položeny kytice k uctění památky třebovických občanů padlých ve druhé světové válce a při osvobozovacích bojích.

POZVÁNÍ

na zasedání Zastupitelstva městského obvodu Třebovice, které se uskuteční

ve středu dne 24. dubna 2019 v 16.30 hodin

v zasedací místnosti v 1. patře budovy radnice v Třebovicích, ul. 5. května, č.p. 5027.

Program bude zveřejněn na úřední desce ÚMOB Třebovice.

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY NA LAŠI

Rybářský spolek Laša v Třebovicích zve všechny rybáře i širokou veřejnost na **JARNÍ RYBÁŘSKÉ ZÁVODY O CENY**, které se konají v areálu Laša v Třebovicích „Na Heleně“ v sobotu **30. března 2019 a 13. dubna 2019 od 7.00 hodin**.

Závodníci si mohou ponechat jednoho kapra od 50-60 cm. Cena místenky pro jeden den je 150,- Kč. Veřejnost má vstup volný. Předprodej místenek den předem od 13 hodin. **Pro všechny účastníky je připraveno občerstvení včetně specialit.** Od 10 hodin „**KOLO ŠTĚSTÍ**“ s živými kapry.

Zve Výbor Rybářského spolku Laša

„Chci jistotu v práci a bezpečí v ulicích.“

Milan, 41 let, okrskář

Přidej se k nám a získej:

- stabilní a nevšední zaměstnání
- finanční jistotu
- příspěvek na stravování
- příspěvek na volnočasové aktivity
- příspěvek na penzijní připojištění
- příspěvek na organizované aktivity dětí
- zázemí MPO k sportovním aktivitám
- pomoc při řešení životních situací

**MĚSTSKÁ
POLICIE
OSTRAVA**

www.mpostrava.cz

KŘÍŽOVÁ CESTA NA VELKÝ PÁTEK JAKO MODLITBA ZA TŘEBOVICE!

Stalo se už takovou malou tradicí, že už několik let na Velký pátek se modlíme Křížovou cestu a přitom jdeme ulicemi naší městské části Třebovice a neseme velký kříž. Co to znamená a kde se vlastně tato forma modlitby vzala?

Už od nepaměti putovali poutníci do Jeruzaléma, aby tam navštívili místa, která souvisela s posledními chvílemi Ježíše na této zemi. Po návratu do vlasti někteří začali z úcty budovat

napodobeniny těchto míst, protože tušili, že už se do Svaté země jen tak nemusí dostat. Velký zásah do putování přinesl rok 1073, kdy Svatou zemi obsadili muslimové a začali znemožňovat návštěvy těchto míst. Proto si lidé začali „doma“ připomínat tuto poslední cestu Ježíše Krista, začali stavět kapličky, poté jednodušší „zastavení“. Počet zastavení býval různý, až se od počátku 17. stol. ustálil pod vlivem františkánů na počtu čtrnáct. Ovšem i v naší zemi jsou známé křížové cesty, které mají zastavení 29 (Starý Hroznavat u Chebu), 25 (Římov) či dokonce 100 (Vamberice). Většina z těchto zastavení rozjímá události, které jsou zaznamenány v Bibli. Pět z nich vychází z tradice (Ježíšovy pády, setkání s Pannou Marií a Veronikou).

Při modlitbě Křížové cesty nejde jen o to vzpomínat na něco, co se kdysi kdesi stalo muži z Nazareta, ale na základě jeho příběhu se máme možnost zadívat na svůj život. A co víc, je to příležitost k modlitbě za život svůj i těch, kteří nějak leží člověku na srdci. Například v osobě Piláta, který odsuzuje Krista, můžeme vidět všechny lidi, kteří soudí, aniž by znali hlubší kontext. V osobě Veroniky můžeme zase vidět každého,

kdo je schopen projevit něhu i uprostřed násilí. Při dvanáctém zastavení, kde Ježíš visí na kříži, nás může zaplavit vděčnost, že já jsem měl být přece potrestán za zlo, které jsem způsobil, a místo mě tam visí on. Při posledním zastavení – uložení Ježíšova těla do hrobu – můžeme zase reflektovat, jak vypadají naše pohřby, jak se staráme o hroby svých blízkých apod.

Křížová cesta městem je každý rok v něčem originální a jedinečná. Má svá specifika. Zastavení bývá méně než čtrnáct, tradičně kolem šesti či sedmi, a jsou koncipována více tématicky, rozjímavě.

Vždycky, když jdu touto křížovou cestou, myslím na lidi, kteří chodí po těch samých ulicích se svými problémy a starostmi, možná s pocitem zoufalství, že pomoc je daleko, možná s komplexem méněcennosti... A modlím se za ně. Myslím, že modlitba jeden za druhého rozhodně není zbytečná.

Pokud se chcete s námi modlit za naši obec, jste srdečně zváni i letos na Velký pátek v 10.00 hodin. Začínáme v kostele, a pak vycházíme ven...

Požehnané prožití velikonočních svátků přeje
P. Lukáš Engelmann

VELIKONOCE – NEJVĚTŠÍ KŘESŤANSKÉ SVÁTKY

14. 4. Květná neděle

7³⁰ mše svatá
9³⁰ mše svatá s průvodem s ratolestmi
14⁰⁰ - 17⁰⁰ možnost zpovědi před Velikonocemi (4 zpovědníci)
17⁰⁰ křížová cesta dětí

18. 4. Zelený čtvrtek

9⁰⁰ "Missa Chrismatis" v ostravské katedrále
17³⁰ mše svatá s umýváním nohou
18³⁰ - 20⁰⁰ možnost adorace v Getsemanské zahradě (boční kapli)
20⁰⁰ Pesachova večeře na faře

19. 4. Velký pátek

8⁰⁰ modlitba ranních chval a četby v kostele
10⁰⁰ **Křížová cesta ulicemi Třebovic**
15⁰⁰ velkopáteční obřady v kostele
od 16³⁰ adorace u Božího hrobu (boční kaple)

20. 4. Bílá sobota

8⁰⁰ modlitba ranních chval a četby v kostele
do 18⁰⁰ adorace u Božího hrobu (boční kaple)
20⁰⁰ slavnostní mše svatá - vigilie Zmrtvýchvstání Krista se křtem osmi katech.
22³⁰ agapé na faře

21. 4. Velikonoce - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

7³⁰ mše svatá se žehnáním pokrmů
9³⁰ mše svatá se žehnáním pokrmů

22. 4. Pondělí velikonoční

7³⁰ mše svatá
9³⁰ mše svatá

HLASOVÁNÍ VE VOLBÁCH DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Volby do Evropského parlamentu se budou na území České republiky konat

- v **pátek 24. května 2019** od 14.00 hodin do 22.00 hodin
- v **sobotu 25. května 2019** od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

Voličem je občan ČR, který alespoň 25. května 2019 dosáhne věku 18 let.

Volič může hlasovat, pouze pokud je zapsán v seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu, popřípadě hlasuje na voličský průkaz (viz níže) a nemá omezenou svobodu z důvodu ochrany zdraví nebo nemá omezenou svéprávnost k výkonu volebního práva.

Volič hlasuje ve **volební místnosti** na území obce, u jejíhož obecního úřadu je zapsán v seznamu voličů. Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních, důvodů obecní úřad a ve dnech voleb svoji okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost. Okrsková volební komise však může vysílat své členy s **přenosnou volební schránkou** pouze v rámci svého volebního okrsku. Na základě žádosti vyšle okrsková volební komise k voliči dva své členy s přenosnou volební schránkou, úřední obálkou a hlasovacími lístky. Při hlasování postupují členové okrskové volební komise tak, aby byla zachována tajnost hlasování.

Volič může hlasovat v jakékoli volební místnosti na území České republiky, musí však ve volební místnosti (kromě prokázání své totožnosti a občanství) odevzdat okrskové volební komisi voličský průkaz (viz níže).

Volič, který nemůže nebo nehodlá volit ve svém volebním okrsku, může požádat o voličský průkaz. S voličským průkazem může volič hlasovat v jakémkoliv volebním okrsku na území ČR. Voličský průkaz vydává obecní úřad příslušný podle místa pobytu voliče (tj. ten, u kterého je volič zapsán v seznamu).

Volič může požádat o voličský průkaz ode dne vyhlášení voleb, a to

- osobně nejpozději **22. května 2019 do 16.00 hodin** nebo
- písemně tak, aby byla **žádost doručena obecnímu úřadu nejpozději 17. května 2019 v 16.00 hodin**. Písemná žádost musí být opatřena úředně ověřeným podpisem voliče nebo zaslána v elektronické podobě prostřednictvím datové schránky (nestačí pouhý email).

Obecní úřad předá voliči voličský průkaz nejdříve 9. května 2019, a to buď voliči osobně, nebo osobě, která se prokáže plnou mocí s ověřeným podpisem voliče žádajícího o vydání voličského průkazu, anebo jej voliči zašle.

Co učiní volič po příchodu do volební místnosti

Hlasovací lístky obdrží všichni voliči na adresu trvalého pobytu nejpozději **21. května 2019**. Hlasovací lístky si je možné vyžádat i ve volební místnosti. Volič hlasuje osobně, zastoupení není přípustné.

Volič musí ve volební místnosti prokázat svou totožnost a státní občanství ČR platným cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem ČR anebo cestovním průkazem nebo platným občanským průkazem. Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství, nebude mu hlasování umožněno.

Pokud volič hlasuje na voličský průkaz, je povinen ho odevzdat okrskové volební komisi.

Volič obdrží od okrskové volební komise prázdnou úřední obálku opatřenou úředním razítkem. Na požádání mu komise vydá i sadu hlasovacích lístků.

Voliči, který není zapsán v seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu, okrsková volební komise hlasování neumožní. To neplatí, pokud volič hlasuje na voličský průkaz nebo pokud předloží potvrzení o vyškrtnutí ze zvláštního seznamu voličů vedeného zastupitelským úřadem nebo potvrzení o vyškrtnutí ze seznamu voličů pro volby do Evropského parlamentu v souvislosti se změnou trvalého pobytu a prokáže své právo hlasovat ve volebním okrsku.

Jak volič hlasuje

S úřední obálkou a hlasovacími lístky vstoupí volič do prostoru určeného k úpravě hlasovacích lístků. Zde si **vybere hlasovací lístek** toho kandidujícího subjektu, pro který chce hlasovat.

Na vybraném hlasovacím lístku může volič nanejvýš dvěma kandidátům udělit preferenční hlas. To učiní tak, že zakroužkuje jejich pořadové číslo. Pokud volič zakroužkuje více než dva kandidáty, nebude se přihlížet k žádnému přednostnímu hlasu. Jiné úpravy hlasovacího lístku nemají na jeho posuzování vliv.

Poté vloží volič tento hlasovací lístek do úřední obálky. Volič by měl při vkládání hlasovacího lístku do úřední obálky dát pozor na to, aby omylem nevložil do úřední obálky (např. z důvodu slepení) více hlasovacích lístků. V takovém případě by se totiž jednalo o neplatný hlas voliče. Volič hlasuje tak, že úřední obálku s vybraným hlasovacím lístkem vloží před okrskovou volební komisi do volební schránky.

S voličem, který nemůže pro tělesnou vadu vybrat nebo upravit zvolený hlasovací lístek anebo nemůže číst nebo psát, může být v prostoru určeném pro úpravu hlasovacích lístků přítomen jiný volič, nikoliv však člen okrskové volební komise, a hlasovací lístek za něho upravit a vložit do úřední obálky, a popřípadě i úřední obálku vložit do volební schránky.

SLIZOMÁNIE V OC GALERIE (pátek 5. dubna od 15 do 19 hodin)

Na začátek dubna Obchodní centrum Galerie v Ostravě Třebovicích připravilo pro rodiny s dětmi velmi originální akci. Sliz je momentálně hitem všech dětí prvního stupně základních škol. Způsobů, jak sliz vyrobit doma, je na internetu spousta. Ale ne všichni rodiče jsou z toho nadšení. A tak mohou přijít s dětmi v pátek 5. dubna po 15t hodině

do OC Galerie a nechat děti vyrábět, soutěžit a učit se kouzla od klauna Hopíka. Děti neočekávají s prázdnou, protože pro ně budou připravené i dárky. Rodiče si v klidu nakoupí třeba v některém z více než 40 obchodů. Maminky mohou čerpat inspiraci na jaro v obchodech Orsay, H&M, F&F, Fann Parfumerie anebo navštívit Knihy Dobrovský či Dráček a překvapit děti novým dárkem. Podrobnosti k akci na www.oc-galerie.cz.

Fotbalový oddíl SK Slavie Třebovice

Tak tu máme opět jaro a to znamená, že po zimní přestávce nám na hřišti SK Slavie Třebovice začínají soutěžní utkání. V příloze přikládáme rozpisy mužů, žáků a přípravek. Rádi bychom Vás tímto pozvali na nadcházející zápas.

Dále bychom chtěli zmínit, že i v letošním roce bude SK Slavie Třebovice pořádát turnaj přípravek „**POHÁR STAROSTY TŘEBOVIC**“, který je určen našim nejmenším hráčům. Tento turnaj se uskuteční v sobotu 8. června od 9 hodin a tímto jste všichni srdečně zváni.

Rovněž na našem hřišti proběhne několik, již tradičních společenských akcí, např. Stavění Máje, Kácení Máje, které budou pod záštitou SK Slavie Třebovice a nově otevřené **Hospůdky na hřišti**, která je v provozu od 1. března 2019. Tyto akce budou upřesněny na našich webových stránkách www.skslavietrebovice.cz a také na facebooku SK Slavie Třebovice.

MUŽI "A" – Městský přebor – JARO 2019

Datum	Čas	Domáci	Hosté	Datum	Čas	Domáci	Hosté
so 23.3.	15:00	Třebovice	Hošťálkovice	so 11.5.	16:30	Pustkovec	Třebovice
so 30.3.	15:30	Koblov	Třebovice	so 18.5.	17:00	Třebovice	Polanka B
so 6.4.	15:30	Třebovice	Markvartovice	so 25.5.	17:00	Michálkovice	Třebovice
ne 14.4.	16:00	Hlubina B	Třebovice	so 1.6.	17:00	Třebovice	Hrušov
so 20.4.	16:00	Třebovice	Vratimov B	so 8.6.	17:00	Rychvald	Třebovice
so 27.4.	16:30	Třebovice	Vitkovice/Svinov	so 15.6.	17:00	Dolní Lhota	Třebovice
so 4.5.	16:30	Třebovice	Ostrava/Lhotka				

MLADŠÍ ŽÁCI – Městský přebor – JARO 2019

Datum	Čas	Domáci	Hosté	Datum	Čas	Domáci	Hosté
so 6.4.	10:00	Třebovice	Vitkovice 1919	út 7.5.	16:30	Pustkovec	Třebovice
st 10.4.	16:30	Klimkovice	Třebovice	so 18.5.	10:00	Třebovice	Michálkovice
so 20.4.	10:00	Třebovice	Vratimov	pá 24.5.	16:00	Řepiště	Třebovice
so 27.4.	14:00	Šenov	Třebovice	st 29.5.	17:00	Polanka	Třebovice
so 4.5.	10:00	Třebovice	Stará Bělá	so 1.6.	10:00	Třebovice	Krásné Pole
čt 9.5.	17:00	Třebovice	Václavovice	pá 7.6.	16:30	Rychvald	Třebovice

VETERÁNI – Městská soutěž – JARO 2019

Datum	Čas	Domáci	Hosté	Datum	Čas	Domáci	Hosté
st 10.4.	17:00	Poruba	Třebovice	so 11.5.	14:00	St. Bělá	Třebovice
pá 19.4.	16:30	Třebovice	Ostrava Oldies	pá 17.5.	16:30	Třebovice	Pustkovec
po 22.4.	17:00	Polanka	Třebovice	po 20.5.	17:00	Hrušov	Třebovice
pá 3.5.	16:30	Třebovice	D. Lhota				

ST. PŘÍPRAVKA – Městská soutěž sk.A – JARO 2019

Datum	Čas	Domáci	Hosté	Datum	Čas	Domáci	Hosté
st 3.4.	16:30	Třebovice	Ludgeřovice	st 8.5.	16:30	Třebovice	Vitkovice
st 10.4.	16:30	Třebovice	Vřesina	st 15.5.	16:30	Stará Bělá	Třebovice
čt 18.4.	16:30	Václavovice	Třebovice	st 22.5.	16:30	Třebovice	Heřmanice
st 24.4.	16:30	Třebovice	Petřkovice	st 28.5.	15:30	Poruba	Třebovice
pá 3.5.	16:30	Vratimov	Třebovice				

STARŠÍ ŽÁCI – Městský přebor – JARO 2019

Datum	Čas	Domáci	Hosté	Datum	Čas	Domáci	Hosté
so 6.4.	10:00	Třebovice	Vitkovice dívky	pá 10.5.	16:30	Klimkovice	Třebovice
st 10.4.	17:30	Krásné pole	Třebovice	so 18.5.	10:00	Třebovice	Pustkovec
so 20.4.	10:00	Třebovice	Klimkovice	ne 26.5.	13:30	Polanka	Třebovice
ne 28.4.	16:30	Pustkovec	Třebovice	so 1.6.	10:00	Třebovice	Řepiště
so 4.5.	10:00	Třebovice	Polanka	ne 9.6.	11:00	Václavovice	Třebovice

ML. PŘÍPRAVKA – Městská soutěž sk.C – JARO 2019

Datum	Čas	Domáci	Hosté	Datum	Čas	Domáci	Hosté
st 10.4.	16:00	Pustkovec	Třebovice	út 7.5.	16:30	Vitkovice-Svin.	Třebovice
po 15.4.	16:30	Třebovice	Poruba	po 13.5.	16:30	Třebovice	Markvartovice
po 22.4.	16:30	Třebovice	Velká Polom	po 20.5.	16:30	Třebovice	Krásné pole
po 29.4.	16:30	Klimkovice	Třebovice				

Telekomunikační akademie je projekt ČTÚ zaměřený na vzdělávání seniorů v oblasti ochrany spotřebitele. Více o projektu naleznete na www.ctu.cz/telekomunacni-akademie.

Zveme Vás tímto na přednášku s názvem

Telekomunikace v kostce

Kdy: 11. dubna 2019 v 16.30 hodin

Kde: Kulturní dům Altán

Třebovická 5007/80, Ostrava-Třebovice

Dozvíte se důležité informace z oblasti ochrany spotřebitele:

- jak se lépe orientovat v nabídce operátorů v telekomunikacích
  - jak a kde bezpečně uzavřít smlouvu
  - jakým nástrahám se vyhnout při uzavírání smluv
  - s čím a kdy může pomoci ČTÚ – příklady z praxe
- porozumění základním odborným pojmům – paušál/tarif, předplacená karta, SIM karta, tablet, FUP, Wi-fi, virtuální operátor apod.
  - závěrečná diskuze

Registrační číslo: 123456789
tel: +420 224 000 473
e-mail: akademie@ctu.cz

TŘEBOVICKÝ BAZAR OBLEČENÍ JARO – LÉTO 2019

PÁTEK	12. 4. 2019	PŘÍJEM OBLEČENÍ	9.00-15 hodin
		PRODEJ OBLEČENÍ	12-21 hodin
SOBOTA	13. 4. 2019	PRODEJ OBLEČENÍ	9.30-16 hodin
NEDĚLE	14. 4. 2019	Výdej oblečení, výplata	9.30-10.30 hodin

Do komisního prodeje vybíráme jarní a letní oblečení pro dospělé a děti, obuv (max. 3 páry), hračky, sportovní vybavení (kola, brusle, přilby, sportovní potřeby, koloběžky, odrážedla), knihy, dětské postýlky, ohrádky, houpačky, maškarní kostýmy, dětský zahradní nábytek.

KDE: Akce proběhne v ORLOVNĚ v Ostravě - Třebovicích, ulice Na Valech 307, naproti kostela. Zastávka autobusů 35, 39, 51.

INFO: Přijímáme max. 40 ks oblečení na osobu, nepoškozené, **čisté, všechny kusy řádně označeny dvěma cenovkami** (páska na koberce, papír přelepit izolepou) s **přiděleným registračním číslem**.

NE: spodní prádlo, plyšové hračky, plavky, župany a pyžama pro dospělé

Pro registraci napište své jméno, příjmení, adresu a telefonní číslo na e-mail luckajecmen@seznam.cz nebo SMS na tel. č. 776 66 19 17. Registrační poplatek je 30 Kč. **Součástí bazaru je charitativní sbírka oblečení pro občudky ADRA v Ostravě, které za vydělané peníze z prodeje podporují lidi v nouzi.**